

Wszystko, co chcielibyście wiedzieć o Roland Garros, ale baliście się zapytać

Paweł Pluta · 4 czerwca, 2024

Jaki turniej był prekursorem wielkoszlemowego French Open? Dlaczego, urodzony na wyspie leżącej na Ocenie Indyjskim, 30-letni lotnik - Roland Garros - po tragicznej śmierci, został patronem obiektu wybudowanego w Porte d'Auteuil w 1928 roku, gdzie do dziś rozgrywany jest turniej? Jak rozbudowano ten obiekt do obecnych rozmiarów? Ile kosztują bilety na tegoroczny Roland Garros, i dlaczego nie kupimy ich u tzw. koników? Co kryje się pod kilkumilimetrową warstwą sproszkowanej czerwonej cegły, która pokrywa paryskie korty? Jakie legendy tenisa nigdy nie podniosły okazałych trofeów za zwycięstwo na Roland Garros?

Zacząło się 133 lata temu

Championnat de France (Mistrzostwa Francji) rozegrano po raz pierwszy w 1891 roku na przedmieściach tzw. Wielkiego Paryża, na kortach Société des sports de l'île de Puteaux, znajdujących się na wyspie na Sekwanie. Udział w tym turnieju wzięli tylko mężczyźni i to wyłącznie członkowie francuskich klubów tenisowych. Na inaugurację triumfował niejaki H. (imię nieznane) Briggs, Brytyjczyk, który mieszkał w Paryżu i był członkiem Club Stade Français. Kobiety dołączyły do tych rozgrywek w roku 1897, lecz w bardzo skromnym, bo czteroosobowym gronie. Pierwszą zwyciężczynią została Francuzka Françoise „Adine” Massonk.

Stade Roland Garros tuż po wybudowaniu w 1928 roku.

Który turniej prekursorem wielkoszlemowego Roland Garros?

Do 1924 roku Championnat de France rozgrywano jeszcze w trzech innych miejscach poza Société des sports de l'île de Puteaux, w tym dwóch w Paryżu: Croix-Catelan of the Racing Club de France w Lasku Bulońskim i Tennis Club de Paris, przy 71 Boulevard Exelmans w dzielnicy Auteuil oraz jednorazowo (w 1909 roku) w Société Athlétique de la Villa Primrose w Bordeaux.

I jeszcze jedna kwestia. Otóż na kortach Stade Français, na paryskich przedmieściach Saint-Cloud w latach 1912 – 1923 (z jednym wyjątkiem, kiedy odbył się w Royal Leopold Club w Brukseli w 1922 roku), rozgrywano turniej World Hard Court Championships usankcjonowanym przez International Lawn Tennis Federation (Międzynarodową Federację Tenisa). Nazwa tego turnieju odnosiła się do kortów ceglanych, ale w tamtych czasach zwyczajowo zapisywano to w języku angielskim jako hard court, czyli twardy kort. Te mistrzostwa były otwarte dla tenisistów wszystkich narodowości, w przeciwieństwie do wspomnianych wcześniej Mistrzostw Francji. Z tego też powodu turniej World Hard Court Championships jest czasami uważany za właściwego prekursora French Open.

W tym roku kibiców czeka nowość, bo bilety będą dostępne wyłącznie w wersji elektronicznej w aplikacji RG. Najtańsze wejściówki na finał singla kobiet (8 czerwca) kosztują 499 euro, tych nieco droższych już nie ma, natomiast za widok z łoży trzeba zapłacić 2500 euro.

Trzy hektary ziemi, ale pod jednym warunkiem

W roku 1924 turniej World Hard Court Championships nie odbył się z dwóch powodów. Po pierwsze, Paryż znów gościł igrzyska olimpijskie (poprzednie w 1900 roku). Po drugie, rok wcześniej International Lawn Tennis Federation podjęła decyzję o rezygnacji z tych mistrzostw świata i utworzyła nową kategorię oficjalnych mistrzostw we: Francji, Wielkiej Brytanii, USA i Australii, czyli turniejów Wielkiego Szlema. Po tej decyzji, w 1925 roku Championnat de France zostały po raz pierwszy otwarte dla tenisistów z innych krajów i przemianowane na Internationaux de France (Międzynarodowe Mistrzostwa Francji). Turniej odbywał się na przemian na Stade Français (1925 i 1927) oraz w Racing Club de France (1926).

W tamtych czasach Francuzi mieli znakomitych tenisistów, zwanych Czwórką Muszkieterów. Rene Lacoste, Jean Borotra, Henri Cochet i Jacques Brugnon, bo o nich mowa, w 1927 roku zdobyli po raz pierwszy dla Francji Puchar Davisa, zwyciężając w Filadelfii USA i w następnym roku mieli bronić trofeum u siebie. Z tej okazji postanowiono wybudować nowy stadion tenisowy w Porte d'Auteuil (znajduje się w XVI dzielnicy Paryża). Władze miasta zaoferowały Francuskiej Federacji Tenisowej w tym miejscu trzy hektary ziemi, wszakże pod jednym warunkiem, że nowy obiekt będzie nosił imię Rolanda Garrosa.

Dlaczego Roland Garros?

Kim był zatem ów Roland Garros? Eugene Adrien Roland Georges Garros urodził się 6 października 1888 roku na wyspie Reunion, leżącej na Oceanie Indyjskim. Po tym, jak ukończył prestiżową francuską szkołę biznesu HEC, w wieku zaledwie 21 lat otworzył własny salon samochodowy w Paryżu. W 1909 roku wziął udział w swoim pierwszym pokazie lotniczym i odkrył swoją prawdziwą pasję. Kupił samolot i nauczył się latać w ciągu zaledwie dwóch lat. Garros stał się legendarnym pilotem – francuskim odpowiednikiem Amelii Earhart – po tym, jak wykonał pierwszy samodzielny lot nad Morzem Śródziemnym z Riwiery Francuskiej do Tunezji, i to z bardzo małą ilością paliwa oraz wieloma awariami silnika. Roland Garros był też inżynierem i wynalazcą pierwszego lotniczego karabinu maszynowego.

Podczas I wojny światowej wstąpił do armii i został jednym z pierwszych pilotów myśliwców. Uznawano go za bohatera wojennego, który zestrzelił cztery samoloty wroga. 5 października 1918 roku został zestrzelony i zginął w pobliżu Vouziers w Ardenach, na miesiąc przed końcem wojny i dzień przed swoimi 30. urodzinami.

Roland Garros był legendarnym pilotem – francuskim odpowiednikiem Amelii Earhart – po tym, jak wykonał pierwszy samodzielny lot nad Morzem Śródziemnym z Riwiery Francuskiej do Tunezji.

Turniej Roland Garros miał być rozgrywany poza Paryżem

Wybudowany w ekspresowym tempie Stade de Roland Garros był areną finału Pucharu Davisa w 1928 roku, kiedy Francuzi ponownie pokonali Amerykanów. Zresztą pięć kolejnych finałów (1929 – 1933) Pucharu Davisa rozegrano także na tym stadionie. Natomiast od 24 maja 1928 roku wielkoszlemowy turniej w Paryżu rozgrywany jest także na Stade Roland Garros. Z tej racji dziś turniej nosi oficjalną nazwę Les Internationaux de France de Roland-Garros.

Cały kompleks Stade Roland Garros, po licznych przebudowach (swego czasu padła propozycja przeniesienia turnieju do zupełnie nowego, 55-kortowego obiektu poza granicami Paryża), zajmuje dziś powierzchnię 13,5 hektara i jest położony na skraju ogromnego Lasku Bulońskiego (Bois de Boulogne). Obiekt ma 18 kortów, w tym trzy o dużej pojemności.

Kort centralny w 2001 roku otrzymał imię Philippe’a Chatriera, długoletniego prezesa Francuskiej Federacji Tenisowej (FFT), który walczył o to, by tenis wrócił do rodziny sportów olimpijskich. W 2018 roku po zakończeniu turnieju stadion został rozebrany do fundamentów i odbudowany ze stromymi trybunami na czas turnieju w 2019 roku, a rozsuwany dach i oświetlenie zostały oddane do użytku w 2020 roku. Cztery główne trybuny noszą nazwy Czterech Muszkieterów: Brugnon, Borotra, Cochet oraz Lacoste i mogą pomieścić 15.225 widzów.

Kort centralny im. Philippe’a Chatriera (długoletniego prezesa Francuskiej Federacji Tenisowej) w 2018 roku został rozebrany do fundamentów i odbudowany na czas turnieju w 2019 roku, a rozsuwany dach i oświetlenie zostały oddane do użytku w 2020 roku. Może pomieścić 15.225 widzów.

Boska Suzanne Lenglen i finał Jadwigi Jędrzejowskiej

Form Follows Fun

Przedstawiamy całkowicie nową linię MUSE

YONEX

Drugim pod względem pojemności (10.068 miejsc) jest kort im. Suzanne Lenglen, wybudowany w 1994 roku i nazywany wcześniej jako Court A. „La Divine”, czyli „boska” – jak pisała o Suzanne Lenglen francuska prasa, była sławną celebrytką i pierwszą gwiazdą kobiecego sportu. Od 1919 do 1926 roku zdobyła 25 tytułów na kortach w Paryżu i na Wimbledonie. A do tego dołożyła dwa złote medale olimpijskie w Antwerpii w 1920 roku. Wykonana z brązu płaskorzeźba Lenglen, autorstwa włoskiego rzeźbiarza Vito Tongiani, stoi nad wschodnim wejściem do tunelu tego stadionu. Z kolei trofeum mistrzyni Roland Garros w singlu kobiet nosi nazwę La Coupe Suzanne Lenglen (Puchar Suzanne Lenglen).

Trzecim w hierarchii jest kort im. Simonne Mathieu (triumfatorce singla kobiet na Roland Garros w 1938 i w 1939 roku – wówczas pokonała w finale Jadwigę Jędrzejowską), który może pomieścić 5 tysięcy widzów, a został wybudowany w 2019 roku.

Czyste srebro do zdobycia na Roland Garros

Trofea na Roland Garros są przyznawane zwycięzcom od 1953 roku, a zostały wykonane przez Mellerio dits Meller, słynny paryski dom jubilerski. Są z czystego srebra z drobno wytrawionymi zdobieniami na boku. Imię i nazwisko triumfatorów w singlu kobiet i mężczyzn zostaje wygrawerowane (zaraz po finale) na podstawie trofeum, a oni sami otrzymują repliki z czystego srebra.

Jak już wspomniałem zwyciężczyni turnieju singla kobiet wręczany jest Coupe Suzanne Lenglen od 1979 roku. Obecny puchar został przyznany po raz pierwszy w 1986 roku i jest to replika pucharu ofiarowanego Suzanne Lenglen przez miasto Nicea.

Zwycięzca turnieju mężczyzn otrzymuje Coupe des Mousquetaires (Puchar Muszkieterów). Trofeum waży aż 14 kg, ma 40 cm wysokości i 19 cm szerokości. Obecny projekt został stworzony w 1981 roku przez Mellerio dits Meller.

Zwyciężczyni singla kobiet wręczany jest Puchar Suzanne Lenglen (na zdj. z prawej), a triumfator turnieju mężczyzn otrzymuje Puchar Muszkietierów (Coupe des Mousquetaires). Są z czystego srebra z drobno wytrawionymi zdobieniami na boku.

Roland Garros – jeden z najbardziej wymagających fizycznie turniejów na świecie

Kilkumilimetrowa warstwa sproszkowanej czerwonej cegły, która pokrywa korty na Roland Garros spoczywa na białym wapieniu o grubości 7,6 cm. Z kolei pod nim znajduje się 15 centymetrowa warstwa skał wulkanicznych, a następnie 91 cm piasku. To wszystko spoczywa wreszcie na betonowej płycie.

Jak wiadomo korty ziemne spowalniają piłkę i powodują wysokie odbicie piłki, neutralizując siłę i moc, które zdefiniowały współczesny tenis. Na paryskich kortach trzeba dysponować pełnym repertuarem uderzeń i umiejętności. Tutaj trzeba cierpliwości oraz wytrwałości, ważny jest też spryt. A kunszt, konsekwencja i wytrzymałość są nagradzane bardziej niż tylko siła. Roland Garros uchodzi za jeden z najbardziej wymagających fizycznie turniejów na świecie. Gra na tych kortach ujawnia wady nawet największych mistrzów rakiety.

Mączka na Roland Garros pokonała wiele sław

Znany ze swojego potężnego serwisu i zdobywca 14 tytułów Wielkiego Szlema – Pete Sampras nigdy nie wygrał Roland Garros. Ale lista sławnych graczy, którzy triumfowali w innych turniejach wielkoszlemowych, lecz nigdy nie wygrali w Paryżu jest dłuższa, że wymienię ta gwiazdy jak: John McEnroe, Frank Sedgman, John Newcombe, Stefan Edberg, Boris Becker, Lleyton Hewitt, Andy Murray, Jimmy Connors, Virginia Wade, Venus Williams i Martina Hingis.

Gospodarzom, choć zawsze mogą liczyć na głośny i fanatyczny doping swoich kibiców, też kiepsko wiedzie się na tej mączce. Francuz nie wygrał turnieju singlowego od czasu Yannicka Noah w 1983 roku, ani nie dotarł do finału od 1988 roku (Henri Leconte). Z kolei Francuzka nie triumfowała tutaj od czasu Mary Pierce w 2000 roku.

Kilkumilimetrowa warstwa sproszkowanej czerwonej cegły, która pokrywa korty na Roland Garros spoczywa na białym wapieniu o grubości 7,6 cm. Z kolei pod nim znajduje się 15 centymetrowa warstwa skał wulkanicznych, a następnie 91 cm piasku. To wszystko spoczywa wreszcie na betonowej płycie.

Król ziemi jest tylko jeden

W przeciwieństwie do wymienionych wcześniej sław, którzy nigdy nie zaznali smaku triumfu na Roland Garros, jest człowiek, który wyśrubował tutaj nieprawdopodobny rekord. Rafael Nadal zdobył 14 ze swoich 22 tytułów wielkoszlemowych właśnie na Roland Garros. Hiszpan wygrywał na paryskiej mączce w latach: 2005, 2006, 2007, 2008, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2017, 2018, 2019, 2020 i po raz ostatni w 2022 roku.

Nic dziwnego, że bilans jego meczów na Roland Garros wygląda następująco: 112 zwycięstw i tylko 3 porażki. Aż warto wspomnieć, że pokonać Nadala w Paryżu udało się tylko Robinowi Söderlingowi (w 2009 roku) i Novakowi Djokoviciowi (w 2015 i 2021 roku). Hiszpan, który 3 czerwca skończy 38 lat, zмага się przez całą niemal karierę z kontuzjami. Z tego powodu w zeszłym roku musiał nawet odwołać start w swojej ulubionej imprezie.

KANWA
APARTAMENTY

ZAMOYSKIEGO 24/26
WARSZAWA

PRZESTRZEŃ, KTÓRĄ TWORZYSZ
Apartamenty na warszawskiej Pradze
z widokiem na Jezioro Kamionkowskie

SPRAWDŹ OFERTĘ →

moderna
Superior living

Roland Garros 2024, czyli pożegnanie Rasy i szansa na czwarty triumf Igi Świątek

W tym sezonie z powodu kontuzji Rafael Nadal gra sporadycznie i nie jest już w takiej dyspozycji, by dominować na kortach ziemnych. Rok 2024 będzie zapewne jego ostatnim sezonem w tourze. Jego 15. tytuł na Roland Garros, przy obecnie prezentowanej formie wydaje się irracjonalny, choć życzę mu jak najlepiej. Jeśli nie idol Igi Świątek, to ona sama ma ogromne szanse sięgnąć po swój czwarty triumf, na tych owianych sławą kortach. A niespełna dwa miesiące później (od 27 lipca do 4 sierpnia) przyjdzie im walczyć o olimpijskie laury na tym samym urokliwym obiekcie.

gi Świątek może w tym roku sięgnąć po swój czwarty triumf na kortach Rolanda Garrosa.

Bilety na Roland Garros tylko w aplikacji - znikają wejściówki na finał kobiet

W tym roku kibiców czeka nowość, bo bilety będą dostępne wyłącznie w wersji elektronicznej w aplikacji RG. Bez niej nie wejdziemy na korty. Tym samym znikną z głównej ulicy prowadzącej na obiekt (Avenue de la Porte d'Auteuil) tzw. koniki, oferujące dużo droższe wejściówki.

Ceny zależą od dnia i kategorii miejsca siedzenia oraz kortu. Na przykład, w pierwszych dniach turnieju ceny biletów na kort Philippe'a Chatriera czy Suzanne Lenglen zaczynają się od 175 euro. Najtańsze wejściówki na finał singla kobiet (8 czerwca) kosztują 499 euro, tych nieco droższych już nie ma, natomiast za widok z łoża trzeba zapłacić 2500 euro. Z kolei wszystkie bilety na finał mężczyzn są dostępne (stan na 23.05), a ceny zaczynają się od 599 euro, a kończą na 3500 euro.

Na koniec dodajmy, że triumfatorzy singla kobiet i mężczyzn zainkasują w Paryżu po 2.400.000 euro.

Paweł Pluta

Więcej w wersji papierowej. Wejdź do naszego sklepu: <https://sklep.tenismagazyn.pl>

Wideo: https://tenismagazyn.pl/wp-content/uploads/2024/05/442486620_25348497588098733_7289021584635358544_n.mp4

Fot. www.depositphotos.com

Czytaj online i udostępnij:

<https://tenismagazyn.pl/wszystko-co-chcielibyscie-wiedziec-o-roland-garros-ale-baliscie-sie-zapytac/>